

Семеняк В. Мистецтво має викликати емоції [Текст] / В. Семеняк // Вільне життя. – 2023. – 17 листоп. – С. 1.

Мистецтво має викликати емоції

У секторі мистецтв Тернопільської обласної бібліотеки для молоді відбулося відкриття виставки Олени Колеснік «Природа/Місто». На вернісажі малярка презентувала понад 50 акварельних робіт. Незважаючи на юний вік, картини Олени зберігаються в музеях та приватних колекціях багатьох країн світу. Модераторка зустрічі – завідувачка сектору мистецтв Ірина Береза-Майовецька не приховувала свого щирого здивування під час спілкування з Оленою. Її філософське бачення довколишнього світу – взірць для сучасної молоді.

Олена Колеснік народилася у 1998 році в селі Закотному Луганської області. У маленькому селі, як і в будь-якому іншому, люди важко працювали, тому було не до малювання. Там завше поцінювалось не мистецтво, а важка праця. Дівчина закінчила коледж Національного фармацевтичного університету в Харкові та державний заклад «Луганський державний медичний університет» у м. Рубіжному. За її плечима дев'ять років професійної фармацевтичної освіти, ось тільки війна завадила завершити навчання в інтернатурі. Олена має ступінь магістра фармації. І раптом такий крутий поворот долі...

Свою мистецьку діяльність розпочала у 2022 році, взявши участь у виставці переможців «IV Міжнародного мистецького фестивалю МАЛЮЙ.ЮА», яка відбувалася в столичному Музеї-майстерні І. П. Кавалерідзе. Мистецтво і креатив завжди були присутніми в її житті. Хоча точкою відліку творчої діяльності вважається дату 18 лютого, коли її робота опинилася серед переможців. І тоді вона поїхала до Києва, бо дуже хотіла побачити збоку, як люди реагують на її працю і чи реагують взагалі.

Позитивні відгуки, які там почула, надихнули її ще більше, буквально окрилили.

До слова, лише за півтора року пензлярка зуміла взяти участь у понад 20-ти різноформатних вернісажах як в Україні, так і за кордоном: у Німеччині, Польщі, Латвії, Азербайджані, Словенії, Італії. Згодом набиралася малярського досвіду на міжнародному пленері в Гданську (Польща). Тепер її популярність невпинно зростає. Вона знову серед переможців в «AMERICAN ART AWARDS–2022». А ще Олена Колеснік проявила себе як талановита організаторка, куратора та учасниця I Всеукраїнської виставки акварелей у Тернопільському обласному художньому музеї.

Творчість, яка «дрімала» на денці її вразливої душі в житті дівчини займає особливе сакральне місце. Коли почалася війна, Олена в якусь мить зрозуміла, що завтра може не бути... Тож прислухалась до себе, до свого внутрішнього голосу. Дівчина ніколи не мріяла бути художницею. Зрештою, не помічала, наскільки добре в неї це виходить. Час від часу чула захопливі відгуки про свої роботи. А одного разу її осяяло, вона відчула, що хоче своєю творчістю викликати у людей такі позитивні емоції, які йдуть з глибини і роблять людину кращою.

«Раніше було так – ой, мабуть, потрібне натхнення, як же я буду без нього працювати, – ділитись думками малярка, – а тепер в мене є відповідальність. У мене є онлайн-магазин на платформі Великобританії, Сингапуру, і там є алгоритми. Щоденні пости в мережі «Інстаграм» дають можливість багатьом людям – твоїм потенційним покупцям – побачити твої роботи. Це дуже дисциплінує. Ти не чекаєш коли муза прилетить, ти сам створюєш це натхнення для себе. Це не бажання того, що це потрібно тобі робити, а глобальні цілі – що ти несеш, що ти створюєш. Наприклад, я хочу, щоб моє мистецтво побачив увесь світ, це дуже амбітна мета. Для цього треба докласти багато праці, аби все було технічно правильно виконано, аналізувати свої помилки. Ти зранку прокинувся, і тебе щось пройняло, ну, наприклад, сьогодні не було сирени, і це вже може вилитись в якусь окрему

творчу історію. Глибина чогось твого буденного розкриває ті грані, які ти хочеш показати назагал».

На початках вона малювала все, що бачила, бо хотіла зрозуміти техніку, зокрема, як передаються кольори, запам'ятати сокровений момент – власну присутність тут і зараз. «І коли я беру пензель, – каже Олена, – я можу відтворити ці відчуття, але тепер та філософія, яку я несу, це про глибинність, про історію людей, про мої хвилювання стосовно того, що відбувається в Україні. Зрештою, що ми можемо зробити сьогодні, аби внести якусь часточку свого творчого потенціалу в наближення Перемоги. Усі ці історії завжди на поверхні, але всередині є особистість, вона це транслює зі своїх граней, і я транслюю так, як бачу я».

Для когось фраза «у мене не виходить»

– несе депресивний заряд, але це не про Олену. На її думку, такий стан

Тільки допомагає ще більше навчатися і вдосконалювати. Це своєрідна школа, це не розпач, це аналіз того, чому в тебе це не вийшло. Експерименти вітаються, але папір не вічний. Талант може вивести на новий рівень, решта – копітка і ретельна праця. Має бути мета, в Олені вона є і веде її до подальшого творчого зростання. Недавно художниця знову перемогла в престижному американському онлайн-конкурсі акварелей «Фігура».

«Якщо ти хочеш зростати як митець, – міркує Олена, – на початках треба брати участь у найрізноманітніших конкурсах, показувати всіма можливими доступними засобами, що твоя творчість є... Лише потім обрати той єдиний шлях подальшого розвою, який тобі найбільше припав до душі».

Мистецтвознавиця Світлана Олексіївна Вольська, доцента кафедри образотворчого мистецтва та дизайну і методики їх викладання факультету мистецтв Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, не приховує свого захоплення від акварелей обдарованої художниці.

Перед нами прекрасний колорит, який Олена Колеснік відчуває серцем. Емоція і креативність зараз важливіші у мистецтві, аніж сухий класицизм чи

академізм. Кожна робота індивідуальна, має свій настрій. А наскільки вона смілива у своєму самовираженні! Скажіть, будь ласка, яка людина пішла б сьогодні із фармацевтики, що є в сучасному світі провідною галуззю, аби піти в нікуди?.. Змінити місце проживання, змінити в житті все кардинально – пересічній людині це зробити важко. Ми, професійні художники, знаємо, що таке золотий перетин, що таке поєднання кольорів, що таке перспектива, композиція. А це все перелічене мною є в кожній її роботі. І це при тому, що людина не має художньої освіти. Вона пробує, вона шукає, вона дуже багато читає. Я сьогодні насолодилася свіжістю акварелі. А така сміливість нам потрібна у всьому, щоб ми не робили, особливо нашій молоді».

В Олени Колеснік, яка волею долі опинилась у Тернополі, є вже чимало друзів, особливо серед мистців. Серед них – викладачка Тернопільського кооперативного фахового відділення «Дизайн» Світлана Поберейко. Вона й запропонувала Олені зробити згадану виставку. З Оленою неможливо не приятелювати: це суцільний «ретранслятор» невидимої, але такої відчутної енергії світла, доброти, позитиву. Реально, до неї хочеться підійти і доторкнутись, що я і... зробила.